

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 144. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613632784/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

slumrede i Menneskets eget Bryst, det vidste han aldeles ikke.

En Gang havde han foretaget en længere Reise, end sædvanligt, og var kommen ind i de Biergegne, der ligge Syd for Krakau, dybt inde i Gallizien. Han havde netop ved Middagstider naaet Enden af en mægtig Skov, og befandt sig i en Dal imellem to store Bierge. Det var meget hedt, kun enkelte Bier flagrede surrende, og ligesom berusede, om imellem Blomsterne, medens en graa Falk sad stille paa en Steen, ved Foden af det ene Bierg, og betragtede ham. Da fik han stor Lyst til at sove, og søgte sig derfor en Plads op under et eenligt staaende Træ, og det varede heller ikke længe, før han slumrede ind. Da han vaagnede, var Solen nærved Nedgang, og ved den Steen, hvorpaa Falken havde siddet, stod nu en lille, graaklædt Mand, der vinkede ad ham. I Begyndelsen troede han, at det var en af de Bønder, der boe i de sydlige Biergdale, thi disse Folk ere tidt smaa og uanseelige, ja meget ofte vanskabte, men ved nærmere Betragtning saae han, at det var en virkelig Dverg, mindre selv, end de mindste Biergboere. Efter nogen Betænkning reiste den unge Polak sig op, og gik hen hvor Dvergen stod. »Ønsker du at finde Sølv og Guld, maa du grave paa de rette Steder,« sagde Dvergen, »thi ellers finder du kun Gruus og Stone, vil du følge mig ned i Bierget, Fremmede?« — »Hvad skal jeg der?« spurgte den unge Polak. — »Du skal see noget Nyt,« svarede Dvergen, »thi Jeres overfladiske Natur er nu vor den en Olding, der idelig gjentager de gamle Hysterier, som ere digtede i dens Ungdom.«

Efter disse Ord fik den unge Polak stor Lyst til at nedstige i Fieldet, da Dvergen mærkede dette, stødte han til Stenen med en Hammer, som han holdt i Haanden, og uagtet neppe tyve Mand med almindelige Kræfter vilde have kunnet rokke den